ΣΑΡΛΟΤ ΓΚΡΟΣΕΤΕΤ
& ΦΑΛΤΑΖΙΟΥΣ

Γάτες & Μάγισσες

Οι Οντίν κινδυνεύουν

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΕΥΗ ΓΕΡΟΚΩΣΤΑ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Στρες στο οικοτροφείο

Είναι βέβαιο. Η μνήμη μου αρνείται να συγκρατήσει το μαγικό ξόρκι που προκαλεί φωτιά από σπίθες. Μακάρι να ήταν αυτή η μόνη έλλειψή μου... Επτά ημέρες πριν από τις εξετάσεις του Δεκεμβρίου, η επανάληψη πηγαίνει χάλια.

Αναστενάζω, ανοίγω και πάλι το τετράδιό μου και προσπαθώ ξανά να πω αυτό το καταραμένο ξόρκι από μέσα μου. Θα με βοηθούσε να το πω φωναχτά, δυστυχώς όμως απαγορεύεται να λέμε ξόρκια μέσα στα δωμάτιά μας. Φαντάζεστε τι θα γινόταν, αν εκατό μαθητές έκαναν επανάληψη ταυτόχρονα; Θα υπήρχαν ειδικά εφέ σε όλους τους ορόφους του κάστρου!

Έξω το χειμωνιάτικο φως είναι χλωμό. Πέφτει πυκνό χιόνι, αλλά δε διακρίνω καμία Οντίν ανάμεσα στις νιφάδες. Μόλις χθες τις έβλεπα να γλιστρούν γελώντας στα τζάμια των παραθύρων, καθώς το χιο-

νόνερο έλιωνε πάνω στα τζάμια. Ξαφνικά πετάγομαι. Χτύπησε το κουδούνι για φαγητό.

«Πώς πέρασε η ώρα...» λέει η Ρόζα.

«Δεν πρόλαβα να κάνω επανάληψη στο τρίτο κεφάλαιο της αστρολογίας» κλαψουρίζει η Νίνα.

Τα λόγια της μου προκαλούν ανατριχίλα. Εγώ δεν έχω ξεκινήσει καν το πρώτο κεφάλαιο! Σκέφτομαι ότι δεν έχω ξανανιώσει ποτέ τόσο άγχος. Ο Λεοντόκαρδος μαντεύει τις σκέψεις μου και, την ώρα που μας ανοίγει την πόρτα, χαμογελάει καθησυχαστικά:

«Ένα θρεπτικό γεύμα θα σας κάνει καλό. Μη φοβάστε τίποτα. Θα τα καταφέρετε».

«Εννοείται» συμφωνεί ο Αχιλλέας, που μόλις ξύπνησε και τεντώνεται. «Έχουμε δει γενιές και γενιές μαθητών να αγχώνονται για τις χειμερινές εξετάσεις και οι περισσότεροι τα πηγαίνουν μια χαρά!»

«Υπάρχουν όμως κάποιοι που δεν τα καταφέρνουν» λέει θλιμμένα η Νίνα.

«Φυσικά. Αυτοί που δεν έχουν μελετήσει αρκετά».

Οι γάτοι-μάγοι μας νομίζουν ότι μας καθησυχάζουν, κάνουν όμως λάθος.

Το χειρότερο με αυτή την εξέταση είναι η ίδια η εξέταση. Κάνουμε επανάληψη σε οκτώ μαθήματα, αλλά θα εξεταστούμε μόνο σε ένα, σε αυτό που θα

αποφασίσει ο αποστακτήρας οιωνών της κυρίας Ρεντιγκότας. Αυτό σημαίνει ότι η επιτυχία εξαρτάται από τις επαναλήψεις σε όλα τα μαθήματα και, φυσικά, από έναν και μόνο καλό βαθμό.

Μόλις φτάνουμε στην τραπεζαρία, διαπιστώνουμε ότι η αίθουσα είναι βυθισμένη στη σιωπή. Όλοι οι μαθητές βρίσκονται στην ίδια κατάσταση μ' εμάς...

Κάθομαι και αποφασίζω να κάνω άλλη μια προσπάθεια, στα μουλωχτά, να πω το ξόρκι που προκαλεί βροχή από σπίθες.

Ευτυχώς ο Λεοντόκαρδος διόρθωσε τη γκάφα μου, δυστυχώς όμως, όταν παραδέχομαι το σφάλμα μου, δε γλιτώνω την επίπληξη από την κυρία Ρεντιγκότα:

«Μερλίνα, ξέρεις πολύ καλά ότι απαγορεύεται να λες ξόρκια την ώρα του φαγητού!»

Εγώ είμαι έτοιμη να βάλω τα κλάματα και προσπαθώ να δικαιολογηθώ. Τελικά, η διευθύντρια αποφασίζει να μη με τιμωρήσει. Κάθομαι μπροστά στο πιάτο μου, αλλά δεν έχω πια όρεξη για φαγητό. Αυτό το επαναστατικό ξόρκι συνεχίζει να μου ξεφεύγει και σίγουρα μου άξιζε αυτό που έπαθα!

Μετά το επιδόρπιο, η Ρόζα, η Νίνα κι εγώ θέλουμε να ανέβουμε ξανά στο δωμάτιό μας, για να συνεχίσουμε το διάβασμα, αλλά οι γάτοι-μάγοι μας έχουν άλλα σχέδια.

«Πάμε μια βόλτα για μισή ωρίτσα. Χρειάζεστε λίγο καθαρό αέρα».

«Μισή ωρίτσα; Με τόσο διάβασμα που έχουμε;» διαμαρτύρεται η Ρόζα.

«Αν διαβάζετε συνέχεια, θα υπερθερμανθούν οι εγκέφαλοί σας» παρεμβαίνει η Φλόγα.

«Αυτό έχει ήδη συμβεί» σχολιάζει η Νίνα.

Οι μέντορές μας μας οδηγούν και τις τρεις προς την έξοδο.

Εγώ παίρνω διακριτικά την αντίθετη κατεύθυνση

και ανακατεύομαι με τους άλλους μαθητές, που επιστρέφουν στα δωμάτιά τους, ξαφνικά όμως νιώθω κάτι σαν δονήσεις στην πλάτη μου και αρχίζω να περπατάω προς τα πίσω. Ο Λεοντόκαρδος μου έριξε το ξόρκι της οπισθοπορείας!

«Εντάξει, θα έρθω, να ξέρεις όμως ότι δεν έχω καμία διάθεση για βόλτες» λέω θλιμμένα.

«Αυτή η βόλτα θα είναι σύντομη» υπόσχεται ο Λεοντόκαρδος.

Προχωράμε προς τη λίμνη της Άβαλον. Λίγο πιο πέρα από μένα η Νίνα μουρμουρίζει ξόρκια. Αυτό μου θυμίζει την εξέταση και προσπαθώ κι εγώ να κάνω επανάληψη ακολουθώντας τον ρυθμό των βημάτων μου. Δεν καταφέρνω τίποτα και, φυσικά, χάνω την ευκαιρία να απολαύσω την ομορφιά του γαλήνιου χειμωνιάτικου τοπίου, όπου όλα είναι φωτεινά χάρη στο φρεσκοστρωμένο χιόνι.

Η σιωπή της φύσης, που κοιμάται, θα έπρεπε να με κάνει να νιώσω καλύτερα, ξαφνικά όμως βλέπω τον Λεοντόκαρδο να στέκεται κοντά στο νερό.

«Μερλίνα, έλα να δεις» λέει ανήσυχος.

Μόλις φτάνω κοντά του, βλέπω μια λιπόθυμη Οντίν να κείτεται πάνω στο χορτάρι, που έχει σκεπαστεί από το χιόνι.

ΞΥΠΝΑ!
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΡΟ...
ΞΕΡΩ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩ.
ΒΡΟΧΙΟΥΣ ΣΠΙΘΙΟΥΣ ΕΚΡΗΞΙΟΥΣ.
Η ΓΚΑΦΑ ΜΟΥ ΦΑΝΗΚΕ ΧΡΗΣΙΜΗ ΣΕ ΚΑΤΙ!
ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΛΙΤΩΣΕΙ ΑΚΟΜΗ...

Με ανησυχεί το προβληματισμένο ύφος του μέντορά μου. Το ξόρκι μου ζωντάνεψε την Οντίν, δείχνει όμως εξαντλημένη!

«Τι σου συμβαίνει;» τη ρωτάει ο Λεοντόκαρδος.

Η Οντίν προσπαθεί να βρει τη δύναμη να απαντήσει.

«Είμαστε… όλες… άρρωστες» καταφέρνει τελικά να μουρμουρίσει.

«Γι' αυτό δεν είδα καμία από εσάς σήμερα το πρωί;» τη ρωτάω χαμηλόφωνα.

«Ναι… Οι φίλες μου είναι στον πάτο της λίμνης. Επιδημία… Βγήκα για να ζητήσω βοήθεια και λιποθύμησα…» λέει και χάνει ξανά τις αισθήσεις της.

«Μιλάτε με κάποια Οντίν;» ρωτάει η Ρόζα καθώς μας πλησιάζει.

Εκείνη και η Νίνα δε βλέπουν τίποτα, ούτε φυσικά οι γάτοι-μάγοι τους. Ο Λεοντόκαρδος τους εξηγεί την κατάσταση.

«Πρέπει να πάμε στο ιατρείο» προτείνει ο Αχιλλέας.

«Συμφωνώ» λέει ο Λεοντόκαρδος. «Ίσως η κυρία Πανάκεια έχει κάποιο φάρμακο. Στο μεταξύ όμως δεν μπορούμε να αφήσουμε εδώ την καημένη την Οντίν… Με τόσο κρύο…»

«Μερλίνα, δείξε μου πού είναι ξαπλωμένη η Οντίν» λέει η Φλόγα.

Σχεδιάζω στο χιόνι έναν κύκλο γύρω της. Η Φλόγα λέει ένα μαγικό ξόρκι, δημιουργεί μια φυσαλίδα προστασίας γύρω από την Οντίν, κουνάει την κοκκινωπή ουρά της και ανάβει μια φλόγα μέσα στην παγωνιά. Μόλις η φλόγα μπαίνει μέσα στη φυσαλίδα, καταλαβαίνουμε ότι το πλασματάκι του νερού θα είναι μια χαρά μέχρι να επιστρέψουμε.

«Γυρίζουμε αμέσως στο κάστρο» λέει ο Αχιλλέας.

Εμείς τον ακολουθούμε. Εκπλήσσομαι που ξαφνικά βάζω σε δεύτερη μοίρα την επανάληψη για τις εξετάσεις. Η ανησυχία μου για τις Οντίν είναι πιο ισχυρή από το άγχος για τις εξετάσεις.

Γάτες & Μάγισσες

Οι Οντίν κινδυνεύουν

Σε λίγες μέρες η Μερλίνα, η Ρόζα και η Νίνα θα δώσουν εξετάσεις στο σχολείο μαγείας. Σ' ένα μικρό διάλειμμα από το διάβασμα, η Μερλίνα κάνει μια βόλτα στη λίμνη της Άβαλον, όταν βλέπει μια λιπόθυμη Οντίν.

Με οδηγό το θάρρος τους, οι τρεις φίλες αποφασίζουν να βοηθήσουν τις νεράιδες και να βρουν το μαγικό φίλτρο που θα σώσει όλες τις Οντίν. Για να τα καταφέρουν, πρέπει να βουτήξουν στα βάθη της λίμνης, να αντισταθούν στο ξόρκι του αποπροσανατολισμού, να αντιμετωπίσουν μια δίνη και, κυρίως, να μην ξεχάσουν να δώσουν τις εξετάσεις τους!

7+

Κυκλοφορούν επίσης:

www.minoas.gr

9 786180 261592
ISBN 978-618-02-6159-2
ΚΩΔ. 17088